

og Vignetter, som Alfred Larsen har tegnet over Motiver fra Resens og Pontoppidans Atlas'er o. lign. Billedsamlinger, meget stemningsfulde. K. F.

Den Samling *Bref till Henrik Reuterdaahl*, den bekendte Lundebiskop paa Skandinavismens Tid (1852—1870), som G. Aulén har udvalgt af hans bevarede Privatarkiv og bragt i Trykken, indeholder ogsaa et og andet af Interesse for os danske. Historikeren F. F. Carlson erklærer ^{11/2} 1864, at ogsaa de svenske Officerer fra Begyndelsen af var klare over Nødvendigheden af Tilbagetoget fra Dannevirke, og den tidligere Gesandt i København Grev Hamilton udtaler ^{26/9} samme Aar, at Udenrigsministeren Grev Manderströms Ordre til ham havde været „sig oupphörligt motsägande“, hvorfor han havde gjort alt for at advare den danske Regering mod at nære blind Tillid til Karl XV og Manderström. Men man kan paa den danske Side vanskeligt føre Beviserne for, hvad man véd er Sandhed, og skønt man i Sverige føler sig skyldig, er man derfor overmodig i Visheden om ikke at kunne overbevises. — Endelig udtaler Karl XV.s Dronning Lovisa skandinaviske Stemninger i Anledning af sin Datters Forlovelse med Kronprins Frederik af Danmark og taler om sin og Kong Carls Glæde over „barnens strålande glada ansigten“. Hun haaber, at Datteren ikke vil forhaste sig med at vinde Sympatier i Danmark, men hellere gaa langsomt og sikkert mod Maalet og først lære Folkets Karakter at kende. Man faar et sympatetisk Indtryk af den hidtil saa lidet kendte Dronning, der efter sine Udtalelser i disse Breve synes at have været et baade klogt og temperamentfuldt Menneske. K. F.

Den tyskfødte i Zürich virkende Professor Alfred Sterns *Geschichte Europas von 1815 bis 1871* (Cottasche Buchh. Stuttgart) er utvivlsomt det grundigste og mest upartiske Værk, som er skrevet om den samlede politiske Udvikling i Europa fra Wienerkongressen til Frankfurterfreden. I snart en Menneskealder har Forfatteren, der ifjor fyldte 70 Aar, arbejdet med denne Fremstilling, hvis Formaal er inden for en Skildring